

det være de allerbedste, vi sendte derud. Naar det gaar England godt med dets forskellige Koloniforetagender, er en af Aarsagerne dertil, at England lønner de Embedsmænd, der skulle ud til Kolonierne, ordentligt og fortrinsvis sender de dygtigste af sine unge Mænd derud. Vi have haft et andet Princip, idet vi for det første lønne adskillige af de Embedsmænd, vi sende ud, daarligt, og dernæst har det været daarlige Embedsmænd, der ere tagne derud, og i mange andre Henseender daarlige Folk. Det har, tror jeg, gjort stor Skade. Af de Embedsmænd, jeg har kunnet bedømme, f. Eks. Lægerne, der ere sendte til Grønland, har der været mange udmærkede Mænd, men der har ogsaa været mange, der aldrig burde været sendte saadanne Steder hen, fordi Befolkningen har sluttet fra dem, at saadan ere alle de andre Danske. Jeg tror, at naar f. Eks. vort Forhold til Island ikke er saa godt, som det skulde være, ligger det noget deri, at i gamle Dage vare mange af de Danske, der kom derop, overordentlig uheldige Folk. Nu er der selvfølgelig ikke nogen Fare for, at de faa Tusind Eskimoer skulde nære Løsrivningstilbøjeligheder overfor Danmark eller skulde stille sig paa den Maade, som andre Landsdele, der ere knyttede mindre fast til Danmark, have stillet sig. Ikke desmindre er der fra Danmarks Side Grund til at gøre adskilligt deroppe.

Der har indenfor grønlandske Lejre været stærke Stridigheder, dels mellem forskellige Dele af Missionen og dels mellem Missionen og Handelen, og nu er det blevet endnu værre, idet der tidligere kun har været to Faktorer, der skændtes, medens der nu er tre, idet nu baade Handelen, Administrationen og Missionen skændes om, hvorledes Grønland skal regeres. En af de Ting, som Striden stærkest har staaet om, var om, hvorvidt Grønlanderne skulde blive ved at leve paa samme Maade, som de have levet i Aartusinder. Der er nogle, der hævde, at den store grønlandske Kyststrækning kan overhovedet kun bebos, hvis man lader Grønlanderne blive ved at drive Sælhundefangst, og at hvert Forsøg paa at drive dem bort derfra vilde betyde Befolkningens Undergang. Omtrent lige saa mange hævde det stik modsatte

og sige, at der er overordentlig store Muligheder i Grønland, og at der kunde gøres overordentlig meget deroppe for andre Levevejes Trivsel. Og naar man ser hen til, at i gamle Dage, i Nordboernes Tid, boede der en Tid lang adskillige Tusind Nordboere deroppe, som levede meget godt, synes dette at tale for denne Opfattelse. Der var i sin Tid et Konsortium af grønlandsk interesserede Folk, som jeg tror ikke i særlig Grad tilstræbte egen Fordel, der søgte en Koncession paa at drive forskellige Erhverv deroppe — Fiskeri, Faareavl, Edderfugleavl osv. —, men det blev ikke til noget. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han ikke paa Forhaand lukker af for alle de Muligheder, der ere, men tillader Danske, der have Lyst og Foretagsomhed til at tage nogle af de Opgaver op til Løsning, som ligge deroppe, at forsøge sig. Selvfølgelig skal det være under Garanti, og det skal selvfølgelig ikke gaa ud over Grønlanderne. Det er kun meget faa, der nu have Lov til at drive noget Erhverv deroppe, nemlig foruden Kryolitselskabet kun et andet Mineselskab. Jeg ved ikke, om det store Konsortium, som i sin Tid blev dannet og var støttet af forskellige Banker her i Landet, og som havde Lyst til at foretage alle disse Forsøg, endnu eksisterer, og om det endnu har Lyst til at tage Sagen op. Hvis det har Lyst dertil fremdeles, vil jeg tro, at det vilde være overordentlig heldigt, om det fik Lov til det. Der er f. Eks. overordentlig stor Fiskerigdom ved Grønland. Fiskeriet var en af de Ting, man fra den Side vilde tage fat paa og ønskede at drive i større Stil, og der er sikkert mange andre Muligheder deroppe. Naar man stadig driver Handelen paa den Maade som nu, som ren og skær Monopolhandel, have de Folk, der drive Handelen, ikke Gnist af Interesse af, at det skal gaa bedre, end det gaar. Det gaar stadig daarligere og daarligere, og hvis man kun vilde tage Hensyn dertil, hvis det kun var det rent økonomiske, man havde for Øje, vilde det altsaa være en Profit for Danmark, økonomisk set, at flytte de 12,000 Grønlandere hened og saa lade, hvem der havde Lyst, bo deroppe.

Derfor have vi fra vor Side gerne villat have dette Spørgsmaal frem, og der-